

Den 15. september 2011

Sundheds- og Omsorgsudvalget
Rådhuset
1599 København V

Høring vedr. tilpasning af kapacitet og fremtidig udvikling på demensområdet.

Ældrerådene har modtaget ovennævnte høring og behandlet den på sit møde i rådernes Omsorgsudvalg den 8. september 2011.

Ældrerådene kan, set i lyset af det stigende behov tilslutte sig:

- at der etableres flere nye demenspladser bl.a. på Fælledgården,
- at der etableres en udgående funktion fra et demenscenter i hvert lokalområde, men rådene mener den skal rette sig ikke alene mod medarbejdere, men også mod hjemmeboende, der har særlige behov, bl.a. ældre etniske medborgere
- at der oprettes en demenskonsulentfunktion i hvert lokalområde, at der etableres en demensskole for borgere med demens og deres pårørende. Se om rådernes betænkeligheder ved dette i rådernes udtalelse af 18. august 2011 til Borgerrepræsentationen om budgetforslag 2012. Her fremgår det at: ”Vedr. oprettelse af en demensskole bemærkes, at rådene finder det meget væsentligt, at pårørende er klar over, hvad demens egentlig er, og kender symptomerne, ligesom det naturligvis har stor betydning at kunne tale med andre i samme situation. Rådene må imidlertid tage afstand fra en mulig udvikling i retning af, at en pårørende skal ”skoles” til at varetage pasningsopgaver, der burde være en kommunal opgave”.
- at der igangsættes kompetenceudvikling af alle medarbejdere, der arbejder indenfor demensområdet. Rådene mener der herudover skal sættes ind vedr. de særlige forhold, der gælder i relation til ældre i en række etniske grupper.

Ældrerådene forventer, at der i forbindelse med flytning fra eksisterende plejeboligpladser til nye demenscentre tages væsentlige hensyn til borgerens eller de pårørendes ønske om i videst mulig omfang at kunne blive i nærmiljøet.

Ældrerådene har ikke yderligere kommentarer.

På Ældrerådernes vegne

Bent Johansen
Formand

Jette Olesen
Formand for Omsorgsudvalget

6. september 2011

Høringssvar vedr. tilpasning af kapacitet og fremtidig udvikling på demensområdet.

På vort bestyrelsesmøde i Alzheimerforeningen i Københavns kommune den 30. august 2011. Behandlede vi ovenstående og har følgende kommentarer:

Jf. problemstillingen på side 1. Der beskriver at demografien tilskriver flere yngre demente fremover. På den baggrund, står vi undrende overfor, at Københavns Kommune ikke har planer om at udvide kapaciteten for aflastningspladser. Da man må formode, at "yngre" hjemmeboende mennesker med demens og deres pårørende vil have et øget behov for dette. Derudover mener vi, at Dagtilbuds kapaciteten burde øges.

På side 2. Oprettelse af demenscenter på Østerbro/Indre by. Det kan undre, at Københavns Kommune ikke vælger et andet plejehjem f.eks. Ryholtgård, hvor der er brugt mange ressourcer på at opkvalificere på demensområdet. Vi er bekymret over, at Fælledgårdens ligge lige op af den stærkt trafikeret Jagtvej. Efter vores mening mangel Fælledgården de rette udendørs faciliteter for mennesker med demens. Vi er glade for at der er planlagt et demenscenter på Østerbro/Indre by.

På side 3 afsnit c. Demensskole for borgere med demens og deres pårørende. Det er for os uklart, hvorledes de frivillige organisationer tænkes ind i forbindelse med en "Demens Skole"? Vi ser gerne, at de frivillige organisationer inddrages tidligt i processen.

Vi er glade for, at der fokuseres bredt på uddannelse og udvikling af personalet. Og at denne udvikling er praksisnær.

Med venlig hilsen

Kiddy El Kholly
Formand

Bestyrelsen for Alzheimerforeningen i Københavns Kommune
Thit Jensensvej 6,
2200 Kbh. N

Overordnet er det vores holdning på Aalholmhjemmet, at indholdet i og tankerne bag indstillingen til udvalget er gode.

Vi synes at det er meget meningsfuldt at Aalholmhjemmet på sigt bliver 100% demenscenter, således at de sidste 5 BUM pladser bliver til demenspladser.

Der har dog gennem de sidste år været flere tilfælde hvor pårørende til brugere af vores daghjem har ydret ønske om at kunne få deres sygdomsramte ægtefælle på aflastning på Aalholmhjemmet. Personalet fra daghjemmet har sendt mig nedenstående forslag:

"Vi har mange gange været i den situation, at vi har haft et stort behov for, at have aflastningspladser i huset. Vi mener det vil være en stor hjælp for de pårørende og skabe tryghed for daggæst og pårørende, at aflastningen ville være mulig i huset hvor familien har deres tilknytning.

Det er vores erfaring, at de pårørende har det meget svært med, at skulle involvere flere parter i de forskellige problematikker der er omkring daggæsten.

Det vil være med til, at gøre, at de pårørende slipper for en masse unødige spekulationer og søvnløse nætter og samtidig skabe en sammenhæng i forhold til tilbuddet, og at daggæsten vil kunne beholde sin vante gang i daghjemmet under aflastningen, og undgå, at skulle rives helt ud af alt genkendeligt.

Vi mener det er meget vigtigt, at vi passer på de pårørende og giver dem, den bedst mulige støtte, så de kan blive aflastet i perioder og dermed have flere kræfter til, at kunne fortsætte deres liv sammen med deres pårørende i længere tid.

Vi ser meget ofte, at det er ældre borgere som bor i nærmiljøet, som under aflastningen bliver belastet yderligere med en lang transporttid og besværlig vej til den anden ende af Københavns Kommune, når de skal besøge deres pårørende i aflastningen.

Vi kan ikke gennemskue om det vil være en økonomisk vinding på sigt eller om det kan hænge sammen økonomisk, men det vil i hvert fald være til stor glæde og gavn for den demente og de pårørende og vil skabe gennemsigtighed i tilbuddet og værdi for borgeren.

Et forslag kunne være, at man afprøver ordningen i et år for, at se om behovet er der."

Derudover er det vores opfattelse at de yngre borgere med demens mangler et særligt tilbud som i et øget omfang kan tilgodese deres behov for at kunne leve et meningsfuldt liv. Om end opgaven sikkert er mere kompleks end jeg kan gennemskue, så kunne dette muligvis gøres gennem et øget fokus på borgernes alder, fra visitationen.

Håber at vores tanker kan medvirke til at gøre kommunens tilbud til demensområdet endnu bedre.

Med venlig hilsen

Christian Suhr
Forstander
Aalholmhjemmet
Maribovej 41
2500 Valby

Høringssvar fra demenscenteret Pilehusets MED-udvalg vedr. tilpasning af kapacitet og fremtidig udvikling på demensområdet.

Indledningsvis ønsker vi at takke for, at det var muligt at være med i arbejdsgrupperne omkring demenscenterets fremtidige placering, hvor der er lagt op til, at demenscenteret flyttes fra Pilehuset til hvert lokalområde.

Vi hilser ideen om en demensskole meget velkommen.

Vedrørende tilpasning af kapacitet ser det ud som om, det er ønsket om et demenscenter i hvert lokalområde, som er lagt til grund for kapacitetstilpasningen. Det fremgår ikke af indstillingen, om kapacitetstilpasningen er underbygget af udviklingen af borgere med en demenssygdom i København, da indstillingen udelukkende indeholder nogle generelle betragtninger.

Der nævnes i indstillingen, at der er interne omstillingspotentialer på demensområdet på 7,6 mio. kr. årligt. Hvis dette er tilfældet, at der hvert år skulle være et omstillingspotentialer på 7,6 mio. kr., så vil det kræve et meget tæt samarbejde med de involverede parter.

Endvidere står der at, af de 7,6 mio. kr. kan de 2,6 mio. kr. realiseres ved at nedjustering af normeringen på de 66 specialiserede demenspladser. Ved kendskab til området og ved en sammenholdelse af de tal, som er opgjort i indstillingen, kan det kun dreje sig om specialpladserne for borgere med en frontotemporal demenssygdom, og borgere med den arvelige demenssygdom huntingtons chorea. Disse pladser udgør 32, og af disse kommer de 8 fra andre kommuner, det betyder, at man ikke kan hente hele realiseringen på de 2,6 mio. kr., der vil mangle en finansiering på 650.000 kr. Den manglende finansiering må tilskrives de 8 pladser, der bliver købt fra andre kommuner, da man jo ikke kan opkræve ekstra betaling for disse pladser.

At der netop på disse specialpladser er 8 pladser som er belagt med borger fra andre kommuner, vidner om, at det er en meget svær opgave at løse i de mindre kommune.

I indstillingen er begrundelsen for nedjusteringen at dette er muligt fordi borgernes behov for massiv pædagogisk støtte, pleje og omsorg oftest falder, jo tættere borgerne kommer på slutstadiet i demenssygdommen. **Det virker total paradoksalt**, at vi netop har tømt disse specialpladser for borger der er i dette stadie, ved at oprette et andet målrettet tilbud nemlig sansepladserne. Og nuværende har fået borger ind som har massivt brug for støtte, pleje og omsorg på specialpladserne. Hvis det faglige argument, om nedjustering af normering grundet at borgerne over tid har brug for mindre støtte skal være konsistent, ville det skulle gælde alle demenspladser, da det ikke er diagnosespecifikt, men afhængigt af degenereringen af hjernen.

I indstillingerne har forvaltningen skrevet at "med nedjustering vil de specialiserede demenspladser forsat være faglige bæredygtige". Vi ønsker i den forbindelse at henlede opmærksomheden på årsagen til oprettelsen af disse specialpladser. De første specialpladser blev oprettet i 2006 med stor økonomisk gevinst, da det var borgere, som boede på kommunens plejehjem, som havde fast vagt omkring sig. På daværende tidspunkt var ekstraudgiften i gennemsnit 1.200.000 kr. pr år pr. borger udover den plejehjemsplads de havde. Da man udregnede normeringen på 2,9 basisenheder, var det et udtryk for de reelle udgifter der er for at i møde komme borgernes behov, der er ikke tale om en overpris. At forvaltningen er optaget af at den forsat skal være fagligt bæredygtigt giver ikke mening men der må tales om hvilke behov man imødekommer hos borgerne.

Fx de borger som visiteres til disse tilbud er typisk en borger som har slået personalet, andre beboer og eller har en meget grænseoverskridende adfærd som kan være udtrykt ved en hæmningsløs måde at være på, der hvor de kommer fra, og de har været indlagt på psykiatrisk afdeling. Det er borger fra andre plejehjem/demenscentre i kommunen og de får typisk ekstra ressourcer ind til vi har en plads.

Hvis forvaltningen ikke mener, de kan finde finansieringen eller få politisk opbakning til et fuldt udbygget demenscenter i hvert lokalområde uden at skulle bruge midlerne fra de borgere, som har de største og mest massive problemstillinger i relation til deres sygdom, vil vi forslå en af følgende to muligheder:

- At man nedlægger 3 specialpladser.
- Eller at man opretter sansepladser i tilknytning til alle demenscentre. Der vil for hver sanseplads være følgende besparelse: demenspladser 78.998 kr. og specialpladser 409.279 kr. Dette vil betyde, at der skulle omdannes 33 pladser til sansepladser fordelt på de øvrige 4 demenscentre, hvilket svarer til en mindre enhed. Derved ville borgeren få et målrettet tilbud. Med de erfaringer, der nuværende er fra Pilehusets sanseafdeling, tyder alt på, at det er en markant forøgelse af livskvaliteten for de borgere, som bor på sanseenheden.

Vedrørende overflyttelse af 8 demensdagtilbudspladser, finder vi det relevant og kan tilslutte os indstillingen. Dog vil det i fremtiden sætte nogle grænser for den rummelighed som er tilstede i dag, da vi nuværende har taget borger ind med meget store behov for støtte. Konkret drejer det sig om en borger 36 årige mand (han har hustru og 3 små børn) som opholder sig i en anden kommune, hvor de ikke magter at passe ham hele døgnet, og hvor han derfor kommer her i dagtimerne, samt en borger med dobbelt diagnoserne Downs syndrom og demens, som på nuværende tidspunkt bor hjemme hos sin mor, men dette kan kun lade sig gøre ved, at han kommer her alle ugens dage.

I den forbindelse kunne vi forslå muligheden for, at have specialpladser også i dagtilbudet, eller et forsøgsdagtilbud til borgere med en anden etnisk baggrund, som har en demenssygdom, hvor de pårørende ikke magter hele omsorgsopgaven.

Denne høringsskrivelse er drøftet på et ekstraordinært MED-møde, og der er fuld opbakning bag skrivelsen. Dog ønsker MED specifikt at pege på følgende:

- At det er meget demotiverende, at man først udvikler et tilbud som sansepladserne, hvor vi netop er fremsynet og bevidst om de ressourcer, der er til rådighed, og at forvaltningen så efterfølgende vil spare yderligere på specialpladser. På nuværende tidspunkt har vi ingen af de borgere, som er i slutningen af deres livsforløb på specialpladserne, idet de er blevet overflyttet til sanseenheden.
- At man oplevere sig ikke respekteret i denne forbindelse. Og at den manglende inddragelse i overvejelser og indstillingen omkring nednormeringen på specialpladserne og flytning af dagtilbudspladserne understøtter denne oplevelse.

Vi har ikke haft mulighed for at drøfte indstillingen med hele kontaktudvalget, men vi har haft møde med den tidligere formand af vores bruger/pårørende-råd (og som også er medlem af det nuværende kontaktudvalg), og også her er der opbakning til høringssvaret. Der bliver i øvrigt peget på følgende:

- at normeringen bestemt ikke opleves som værende for høj på specialpladserne

- at de pårørende frygter, at en nednormering vil gå ud over borgernes livskvalitet

Vi ville gerne have haft mulighed for at drøfte indstillingen med pårørende fra specialpladserne, særligt når man tager i betragtning, at netop denne gruppe borgere ikke kan tale på egne vegne, men dette var ikke muligt inden for forvaltningens høringsfrist.

Sundheds- og Omsorgsforvaltningen

Ældrestaben

Sjællandsgade 40, 2200 Kbh.

Att. Berit Soon Olsen

1/9 2001

Vedr.: bemærkninger ang. flytning af demente beboer af Alleen 4.

Hvordan kan Sundheds- og Omsorgsforvaltningen forsvare, at så alvorlige syge, skrøbelige mennesker skal flytte fra deres hjem? De meget syge demente har f. eks intet sprog, mange kan ikke gå, de kan simpelthen ingenting. De er på alle områder fuldstændig afhængige af andres hjælp; den får de, heldigvis, af en fantastisk leder Karina samt hendes medarbejdere, som udfører en kompetent og kærlig pleje.

Som pårørende er familien og jeg voldsomt berørt over denne flytning af så dybt demente mennesker, også selvom de dygtige medarbejdere kommer med til det nye sted (Fælledgården), en flytning af så syge mennesker kan forårsage døden for mange, det viser erfaringen.

Jeg vedlægger et billede af min mand (født 1941) Henrik Augsburg, Alleen 4, stuen lejlighed 102, så kan de, der har bestemt flytningen kan se, hvor syg min mand er, og mange andre med ham.

De venligste hilsner

Ida Bang Augsburg

Ida Bang Augsburg

Maglekildevej 9, 4

1853 Frederiksberg C